

VINEYARDS

TROSBEKJENNELSE

1. Gud som konge og Den hellige treenighet

VI TROR at Gud er den evige¹ Konge². Han er en uendelig³ og uforanderlig⁴ Ånd⁵, fullkommen⁶ i hellighet⁷, visdom⁸, godhet⁹, rettferdighet¹⁰, makt¹¹ og kjærlighet¹². Fra evighet¹³ eksisterer Han som den ene¹⁴, levende¹⁵ og sanne¹⁶ Gud i tre personer¹⁷ av samme vesen¹⁸, Faderen, Sønnen og Den hellige ånd¹⁹, like i makt og herlighet²⁰.

¹ 5 Mos 33,27; Rom 1,20; ² Sal 95,3; Jes 43,15; ³ Sal 147,5; Job 11,7-9; ⁴ Jak 1,17; ⁵ Joh 4,24; ⁶ Matt 5,48; ⁷ Jes 6,3; 1 Pet 1,15-16; ⁸ Sal 104,24; Jes 28,29; ⁹ 2 Mos 33,19; Sal 31,20; ¹⁰ Sal 33,5; Sal 89,15; Jes 30,18; ¹¹ 2 Mos 15,6; Sal 63,3; ¹² 1 Joh 4,8; ¹³ Jes 43,12-13; ¹⁴ Jes 45,5; 1 Kor 8,4; ¹⁵ Sal 42,3; -9; Sal 84,3; ¹⁶ Jer 10,10; ¹⁷ Joh 1,18; Joh 10,30; Joh 14,9; Joh 14,16-17; Joh 15,26; 2 Kor 3,17-18; ¹⁸ Joh 1,1; Joh 1,14; 2 Kor 3,17; ¹⁹ Matt 28,19-20; 2 Kor 13,13; Åp 1, 4-5a ("the sevenfold Holy Spirit", The Amplified Bible); ²⁰ Åp 5,13; Ef 3,14-21

2. Gud som konge: skaperen og herskeren over alt og alle

VI TROR at Guds rike er evigvarende²¹. Fra sin trone²², ved sin Sønn, sitt evige Ord²³, skapte²⁴, opprettholder²⁵ og regjerer²⁶ Gud over alt som er til²⁷: himmelen²⁸, englene²⁹, universet³⁰, jorden³¹, alt levende³² og menneskeheten³³. Gud skapte alle ting svært godt³⁴.

²¹ Sal 45,7; Sal 145,13; Dan 4,3; ²² Sal 93,1-2; ²³ Joh 1,1-3; 1 Kor 8,6; Kol 1, 15-16; Heb 1,1-2; ²⁴ 1 Mos 1,1; Sal 95,3-5 ²⁵ Kol 1,17; ²⁶ Sal 103,19; Sal 104,24 og 27-29; ²⁷ Sal 96, 4-6; ²⁸ Sal 89,12; ²⁹ Sal 103,20-21 ³⁰ Kol 1,16-17; ³¹ Sal 104, 5; ³² Sal 103,22a; ³³ Sal 103,22; Sal 47,9; ³⁴ 1 Mos 1,31

3. Et forfalsket rike: Satan og ondskapens åndehær

VI TROR at Satan, opprinnelig en stor, god engel, gjorde opprør mot Gud, og tok en hær av engler med seg³⁵. Han ble kastet bort fra Guds nærvær, og, for å tilrane seg Guds herredømme, grunnla han et opprørsk rike av mørke³⁶ og ondskap på jorden³⁷.

³⁵ Åp 12,7-9; ³⁶ 2 Kor 11,14b; Kol 1,13-14; Ef 6,12; ³⁷ Mark 3,22-26; Ef 2,1-2; 1 Joh 5,19

4. Guds rike i skapelsen av mennesket, syndefallet og læren om arvesynden

VI TROR at Gud skapte mennesket i sitt bilde, som mann og kvinne³⁸, til fellesskap med seg selv og til å råde over jorden³⁹. Fristet av Satan⁴⁰ falt våre forfedre bort fra Guds nåde⁴¹, og brakte derved synd⁴², sykdom⁴³ og død som Guds dom over jorden⁴⁴. Gjennom syndefallet fikk Satan og hans hær av onde ånder adgang til Guds gode skaperverk⁴⁵. Skaperverket høster nå følgene og virkningene av Adams opprinnelige synd⁴⁶. Mennesket blir født i synd⁴⁷, er dømt til å dø⁴⁸, og holdes i fangenskap i Satans mørke rike⁴⁹.

³⁸ 1 Mos 1,26-27; ³⁹ 1 Mos 1,28; ⁴⁰ 1 Mos 3,1; Åp 12,9; ⁴¹ 1 Mos 3,8; Rom 1, 21-23; Rom 5,16; ⁴² Rom 5,12; ⁴³ Joh 5,14; ⁴⁴ 1 Kor 15,22; ⁴⁵ Joh 8,44; 1 Joh 5,19; ⁴⁶ Rom 8,20-21; ⁴⁷ Sal 51,7; ⁴⁸ Esek 18,4; Rom 2,5; Rom 2,12; Heb 9,27; ⁴⁹ Gal 1,3-4; Gal 4,8-9; Kol 1,13

5. Guds omsorg og Guds rikes lov og pakter

VI TROR at Gud ikke har avskrevet sitt herredømme over jorden⁵⁰, og at han fortsatt holder jorden oppe ved sin godhet⁵¹. For å bringe forløsning opprettet Gud pakter⁵² som åpenbarte hans nåde mot syndige mennesker⁵³. I pakten med Abraham knyttet Gud seg til sitt folk Israel, og lovt å utfri dem fra Satan og syndens slaveri, og å velsigne alle folkeslag gjennom dem⁵⁴.

VI TROR at Gud som konge senere ved sine mektige gjerninger frigjorde sitt folk fra slaveriet i Egypt⁵⁵, og ved Moses opprettet sin pakt der han åpenbarer sin fullkomne vilje og vår forpliktelse til å oppfylle den⁵⁶. Lovens formål er å skape orden i vår falne menneskeslekt⁵⁷, og å gjøre oss bevisst vårt moralske ansvar⁵⁸. Ved Guds Ånds verk⁵⁹ overbeviser den oss om vår synd⁶⁰ og om Guds rettferdige dom over oss⁶¹, og den leder oss til Kristus som vår eneste frelsesgrunn⁶².

VI TROR at da Israel forkastet Guds herredømme over seg som konge⁶³, opprettet Gud kongedømmet i Israel⁶⁴, og inngikk en betingelsesløs pakt med David⁶⁵, med løfte om at Messias skulle fremstå av Davids ætt⁶⁶ for å gjenopprette Guds rikes herrevelde over sitt folk for evig og alltid.

⁵⁰ Sal 24,1; ⁵¹ Sal 96,10; Jes 40,22; Heb 1,3a; ⁵² Rom 9,4; Ef 2,12; ⁵⁴ 1 Mos 17,3-8; 1 Mos 12,2-3; 1 Mos 15,4-6; Rom 4,3-5; Rom 4,16; Rom 4, 20-25; Gal 3,6-9; Gal 3,13-14; ⁵⁵ 2 Mos 15,3-18; ⁵⁶ 2 Mos 19,3-6; 2 Mos 24,3-4a; 2 Mos 24,7; Rom 8,3-4; Rom 8,12-14; ⁵⁷ 5 Mos 5,1-3; 5 Mos 30,15-18; Gal 3,23-25; ⁵⁸ Sal 25,8-10; Rom 7,7; ⁵⁹ Joh 15,26; Joh 16,8-11; 2 Kor 3,14-17; ⁶⁰ Rom 7,13; Gal 3,19; Gal 3,21-22; ⁶¹ Rom 2,1-11; ⁶² Gal 3,24; Fil 3,8-9; ⁶³ 1 Sam 8,6-8; ⁶⁴ 1 Sam 8,21-22; 1 Sam 9,15-16; 1 Sam 10,1; 1 Sam 10,24; ⁶⁵ 2 Sam 7,11-16; Sal 89,35-38; ⁶⁶ Jes 9,6-7; Jes 11,1-5; Jer 23,5-6; Esek 34,23-24

6. Kristus som mellommann og evig konge

Vi tror at Gud i tidens fylde⁶⁷ vedstod seg sine pakter med Israel og sine profetiske løfter om frelse⁶⁸ ved å sende sin eneste Sønn⁶⁹, Jesus, til verden⁷⁰. Unnfanget ved Den hellige ånd og født av jomfru Maria⁷¹, som fullt ut Gud og fullt ut menneske i én og samme person⁷², er han menneske slik Gud mente at vi skulle være⁷³. Salvet som Guds Messias og utrustet med kraft ved Den hellige ånd⁷⁴ etablerte han Guds rikes herrevelde på jorden⁷⁵, og overvant Satans herrevelde ved å motstå fristelser⁷⁶, forkynne de gode nyhetene om frelse⁷⁷, helbrede de syke⁷⁸, drive ut onde ånder⁷⁹ og oppreise de døde⁸⁰. Ved å samle sine disipler⁸¹, gjenopprettet han Guds folk⁸² som sin kirke⁸³, som redskap for sitt rike⁸⁴. Etter å ha lidd døden for verdens synder⁸⁵, ble Jesus reist opp fra de døde den tredje dag⁸⁶, og oppfylte derved velsignelsens pakt gitt til Abraham⁸⁷. I sitt syndfrie, fullkomne liv⁸⁸ oppfylte Jesus lovens krav⁸⁹, og ved sin soningsdød på korset⁹⁰ tok han på seg Guds dom over synden⁹¹ som vi fortjener som lovbrøtere⁹². Ved sin død på korset avvæpnet han også maktene og åndskreftene⁹³. Pakten med David ble oppfylt ved at Jesus ble født av Davids hus og ætt⁹⁴, og gjennom Jesu messianske tjeneste⁹⁵, hans seierrike oppstandelse fra de døde⁹⁶, hans himmelfart og hans nåværende herrevelde ved Faderens høyre hånd⁹⁷. Som Guds sønn og Davids arving⁹⁸ er han den evige messianske konge⁹⁹ som fremmer Guds herrevelde gjennom alle slektsledd og over hele verden i dag¹⁰⁰.

⁶⁷ Mark 1,15, Gal 4,4; ⁶⁸ Rom 1,2-4; ⁶⁹ Joh 1,14; ⁷⁰ Joh 1,17-18; ⁷¹ Luk 1,30-35; ⁷² Joh 1,14; Fil 2,5-7a; ⁷³ Rom 5,19; 1 Kor 15,22; 1 Pet 2,22; 2 Kor 5,21; Rom 8,29; ⁷⁴ Luk 3,21-22; Luk 4,16-21; ⁷⁵ Mark 1,14-15; Luk 11,20; Luk 17,20-21; ⁷⁶ Luk 4,1-13; ⁷⁷ Luk 4,43; ⁷⁸ Luk 4,40; ⁷⁹ Luk 4,41; ⁸⁰ Luk 7,14-17; ⁸¹ Mark 1,16-17 ⁸² Mark 3,13.15; ⁸³ Matt 16,18; ⁸⁴ Luk 9,1-2; Luk 10,1-17; ⁸⁵ Joh 1,29; Joh 6,51; Joh 4,9-10; ⁸⁶ Mark 8,31; 1 Kor 15,3-5; ⁸⁷ Gal 3,13-14; ⁸⁸ Apg 3,14-15; Heb 4,15; ⁸⁹ Rom 5,18-19; ⁹⁰ 1 Pet 2,24; ⁹¹ Gal 3,13; 2 Kor 5,21; ⁹² Rom 1,18; Rom 1,32; Rom 2,12; 2 Tess 1,6-10; ⁹³ Kol 2,13-15; ⁹⁴ Matt 1,1; ⁹⁵ Luk 1,68-72; Luk 2,10-11; Matt 9,27; ⁹⁶ Apg 2,24-28; ⁹⁷ Apg 2,29-36; ⁹⁸ Rom 1,1-4; ⁹⁹ Heb 1,1-3; ¹⁰⁰ 1 Kor 15,24-26; Ef 1,20-23; Åp 5,5

7. Den hellige ånds tjeneste

VI TROR at Den hellige ånd ble utøst med kraft over menigheten på pinsedag¹⁰¹, at Ånden døpte de troende til å bli Kristi kropp¹⁰² og delte ut av sine gaver til dem¹⁰³. Ånden bringer Guds vedvarende, iboende nærvær til oss¹⁰⁴, til åndelig tilbedelse¹⁰⁵, personlig helliggjørelse¹⁰⁶, menighetens oppbyggelse¹⁰⁷, utrustning til tjeneste¹⁰⁸, og for at vi skal bli satt i stand til å drive Satans rike tilbake ved å evangelisere verden¹⁰⁹ gjennom å proklamere Jesu ord¹¹⁰ og gjøre Jesu gjerninger¹¹¹.

VI TROR at Den hellige ånd bor i alle som tror på Jesus Kristus¹¹², og at han er vår iboende hjelper¹¹³, lærer¹¹⁴ og rettleder¹¹⁵. Vi tror på Den hellige ånds fylde eller kraftutrustning¹¹⁶, ofte en bevisst erfaring¹¹⁷, gitt til tjeneste i dag¹¹⁸. Vi tror at Ånden fortsatt er virksom¹¹⁹, og at alle de bibelske, åndelige gaver skal utøves i dag¹²⁰. Vi

praktiserer håndspåleggelse når vi ber om Åndens kraftutrustning¹²¹ til helbredelse¹²², og til gjenkjennelse og utrustning av de Gud har innsatt til å lede og tjene menigheten¹²³.

¹⁰¹ Apg 1,8; Apg 2,1-4; ¹⁰² 1 Kor 12,13; ¹⁰³ 1 Kor 12,4-7; ¹⁰⁴ Joh 14,16-17; ¹⁰⁵ Rom 12,1; Ef 5,18-20; ¹⁰⁶ Rom 8,3-4; ¹⁰⁷ 1 Kor 14,12; 1 Kor 14,26; ¹⁰⁸ Rom 12,4-6a; ¹⁰⁹ Luk 11,20; 1 Joh 3,8b; ¹¹⁰ Ef 6,10-20 ¹¹¹ Joh 14,12-13; Rom 15,18-19; 1 Kor 4,20; ¹¹² Rom 8,9-10; ¹¹³ Joh 16,7; ¹¹⁴ Joh 14,26; ¹¹⁵ Joh 16,13-15; ¹¹⁶ Luk 24,49; Apg 4,31; ¹¹⁷ Apg 8,18-19; Apg 19,1-2; ¹¹⁸ 1 Kor 2,4-5; 2 Kor 6,4-7a; ¹¹⁹ Joel 3,1-2; Apg 2,15-17; ¹²⁰ 1 Kor 12,7-11; 1 Kor 14,1; 1 Kor 14,5; 1 Tess 5,19-21; ¹²¹ Apg 8,14-17; Apg 19,6; ¹²² Mark 1,41; Luk 6,18-19; ¹²³ Apg 13,1-3; 1 Tim 4,14; 2 Tim 1,6

8. Skriften alene som rettesnor for liv og lære

VI TROR at Den hellige ånd inspirerte de menneskelige forfatterne av Den hellige skrift¹²⁴, slik at Bibelen er uten feil¹²⁵ i de opprinnelige håndskrifter. Vi tar imot Det gamle og Det nye testaments sekstiseks bøker¹²⁶ som vår endelige, absolutte autoritet, og som vår eneste ufeilbarlige rettesnor for liv¹²⁷ og lære.¹²⁸

¹²⁴ 2 Tim 3,16-17; 2 Pet 1,20-21; 1 Kor 2,12-13; Joh 14,26; ¹²⁵ Sal 19,8-9; Sal 119,30; Sal 119,43; Sal 119,89; Matt 5,17-18; Joh 3,34; Joh 10,35; 1 Tess 2,13; Åp 22,6; ¹²⁶ Luk 24,44; 2 Pet 3,15-16; Åp 22,18-19; ¹²⁷ Matt, 7,21; Matt 7,24; Luk 1,38; Jak 1,22-25; ¹²⁸ Jes 40,8; Matt 24,35

9. Evangeliets makt over mørkets rike

VI TROR at hele verden er under Satans makt¹²⁹, og at alle mennesker av naturen¹³⁰ og eget valg¹³¹ er syndere. Alle mennesker er derfor under Guds rettferdige dom¹³². Gjennom forkynnelsen av de gode nyhetene om Jesus og Guds rike¹³³ og gjennom Den hellige ånds verk¹³⁴ blir alle som omvender seg fra sine synder¹³⁵ og tror på Jesus Kristus som sin herre¹³⁶ og frelser¹³⁷, gjenfødt¹³⁸, rettferdiggjort¹³⁹, gitt barnekår¹⁴⁰ og helliggjort¹⁴¹ av Gud gjennom Jesus¹⁴² ved Ånden¹⁴³. Derved blir de satt fri fra Satans makt og kommer inn under Guds rikes herredømme¹⁴³.

¹²⁹ Luk 4,5-7; 1 Joh 5,19; ¹³⁰ 1 Kor 15,22a; Ef 2,1-3; ¹³¹ Rom 1,21- 23; Rom 1,32; ¹³² Rom 1,18; Rom 2,5; 2 Kor 5,10; Ef 5,6; ¹³³ Mark 1,14-15; Apg 8,12; Apg 28,31; Ef 5,5; ¹³⁴ Joh 16,7-11; ¹³⁵ Apg 2,38; ¹³⁶ Rom 10,9; ¹³⁷ 1 Joh 4,13-15; ¹³⁸ Joh 3,5-8; 1 Pet 1,23; ¹³⁹ Rom 5,1-2; Rom 5,9; ¹⁴⁰ Rom 8,15; Gal 4,6; ¹⁴¹ Ef 5,25-26; Heb 13,12; ¹⁴² 1 Pet 1,1-2; ¹⁴³ Kol 1,13-14; Fil 3,20

10. Kirken som redskap for Guds rike

VI TROR på den ene¹⁴⁴, hellige¹⁴⁵ og universelle kirke¹⁴⁶. Alle som omvender seg fra sine synder og bekjenner Jesus som herre og frelser, blir gjenfødt ved Den hellige ånd¹⁴⁷, og utgjør til sammen Kristi kropp¹⁴⁸, der han selv er hode¹⁴⁹, og vi alle er lemmer¹⁵⁰.

¹⁴⁴ Joh 17,20-21; Ef 4,3-6; ¹⁴⁵ 1 Kor 3,16-17; ¹⁴⁶ Matt 16,17-18; 1 Kor 1,1-2; Ef 2,18-19; 1 Pet 2,9-10; ¹⁴⁷ Tit 3,4-7; ¹⁴⁸ Rom 12,4-5; ¹⁴⁹ Ef 1,22; Ef 5,23; ¹⁵⁰ 1 Kor 12,27

11. Dåpen og Herrens måltid

VI TROR at Jesus Kristus har overgitt to forordninger til kirken: Vanddåpen¹⁵¹ og Herrens måltid¹⁵². De er begge tilgjengelige for alle som tror.

¹⁵¹ Matt 28,19-20 ¹⁵² 1 Kor 10,16-17; 11,23-26

12. Guds rike og den siste dom

VI TROR at Guds rike har kommet i vår Herre Jesu Kristi tjeneste¹⁵³, at det fortsetter å bryte fram gjennom Den hellige ånds verk i menigheten¹⁵⁴, og at riket vil bli fullendt ved Kristi herlige, synlige og triumferende gjenkomst¹⁵⁵ til jorden. Etter å ha kommet tilbake for å regjere¹⁵⁶ som konge¹⁵⁷, vil Kristus sørge for den endelige seier over Satan og alt hans verk¹⁵⁸, de dødes oppstandelse¹⁵⁹ og den endelige dom¹⁶⁰, med evig velsignelse for de rettferdige og evig straff for de onde¹⁶¹. Endelig vil Gud være alt i alle¹⁶², og hans rike, hans styre og herredømme¹⁶³ vil bli fullendt i den nye himmel og på den nye jord¹⁶⁴, gjenskapt ved hans mektige kraft, hvor rettferdighet bor¹⁶⁵, og hvor han for evig vil bli tilbedt¹⁶⁶.

¹⁵³ Dan 7,13-14; Matt 4,23; Matt 12,28; ¹⁵⁴ Matt 6,10; Matt 10,7-8; Matt 24,14; Mark 13,11; Joh 15,26-27; Rom 14,17-18; ¹⁵⁵ Mark 13,26; Apg 1,9-11; 2 Tess 2,8; ¹⁵⁶ Matt 25,31-32; 1 Kor 15,23-25; ¹⁵⁷ Åp 19,11-16; ¹⁵⁸ Åp 20,10; ¹⁵⁹ 1 Kor 15,51-52; ¹⁶⁰ Joh 5,28-30; Åp 20,11-15; ¹⁶¹ Matt 25,31-46; ¹⁶² 1 Kor 15,24-28; ¹⁶³ 1 Tim 6,13-16; ¹⁶⁴ 2 Pet 3,13; Åp 21,5a; ¹⁶⁵ Åp 21,27; ¹⁶⁶ 1 Tim 1,17; Åp 7,9-12